06/04/2021

«Το κομποσχοίνι στα χέρια και μην φοβάστε, αδελφοί»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Περί το 1326, ήρθε από την Θεσσαλονίκη εδώ στις παρακοίτιες περιοχές των Πιερίων, στον Αλιάκμονα, ο ιερομόναχος Γρηγόριος, με τους δύο αδερφούς του, τον Θεοδόσιο και τον Μακάριο.

Σκορπίστηκαν στα γύρω σπήλαια και ζούσαν ησυχαστικά. Εδώ ζούσαν μοναχοί, ησυχαστές και νηστευτές, σε ξεχωριστές χορτοκαλύβες ο καθένας. Ανάμεσά τους ένας ενάρετος γέροντας μοναχός ο Ιώβ.

Ο Γρηγόριος λοιπόν ζούσε τις πέντε ημέρες της εβδομάδας τελείως αποκλεισμένος, μόνος, στο σπήλαιο του. Το Σάββατο και την Κυριακή έβγαινε, συγκέντρωνε τους μοναχούς – μαθητές του κ τους δίδασκε. Η κύρια διδασκαλία του ήταν η καλλιέργεια της νοεράς προσευχής. Δηλαδή η συνεχής και αδιάλειπτη επανάληψη των λέξεων: Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υιέ Θεού, ελέησόν με, τον αμαρτωλό.

Ή ολόκληρες ή σε συνεπτυγμένη μορφή: Κύριε, Ιησού Χριστέ, Υιέ Θεού, ελέησόν με, τον αμαρτωλό, ή Κύριε, Ιησού Χριστέ, ελέησόν με, τον αμαρτωλό, ή ακόμα Κύριε,

Ιησού Χριστέ, Υιέ Θεού, ελέησόν με, και Κύριε, ελέησόν με.

Με αποτέλεσμα ο ίδιος και όσοι ήσαν κατάλληλοι να δέχονται την επίσκεψη και έλλαμψη του ακτίστου φωτός της Τρισηλίου θεότητος. Αυτά ο Γρηγόριος τα δίδασκε τόσο στους μοναχούς όσο και στους λαϊκούς αδελφούς που συγκεντρώνονταν δίπλα τους.

Όμως ο μοναχός Ιώβ σκανδαλίστηκε από αυτήν την διδασκαλία. Και, σε μία συγκέντρωση, εναντιώθηκε προς τον Γρηγόριο και τον είπε ότι αυτή ειδικά η προσευχή είναι ΜόΝΟ γιά τους μοναχούς.

Ο Γρηγόριος τον εξήγησε αλλά ο μοναχός Ιώβ επέμενε και χώρισαν, σχεδόν θυμωμένος ο ίδιος. Όταν πήγε στην καλύβη του, τον περίμενε μία έκπληξη. Παρουσιάστηκε ένας άγγελος του Θεού και τον είπε ότι ο Γρηγόριος σωστά διδάσκει τον λαό του Θεού. Η μονολόγιστος ευχή αποτελεί προσευχή για κάθε πιστό. Την άλλη μέρα, ή το ίδιο βράδυ, ο Ιώβ έτρεξε στον Γρηγόριο και ζήτησε συγγνώμη για την επιμονή του.

Γράφουμε αυτήν την ιστορία, γιατί διαβάζουμε διάφορες δυσκολίες που έχουν όσοι κάθονται μέσα, αυτές τις δύσκολες ώρες. Και κάποιοι συγκρίνουν τους φυλακισμένους με την σημερινή κατάσταση. Ας ρωτήσουν όμως τους Αγιορείτες. Ας ρωτήσουν τους Ορθοδόξους Μοναχούς.

Μα, αδελφοί μου, είμαστε Ορθόδοξοι Χριστιανοί, και πνευματικοί μας πατέρες είναι οι Ησυχαστές Πατέρες. Και λέμε τί θα κάνουμε μέσα στο σπίτι; Προσευχή θα κάνομε.

Και η προσευχή δεν χορταίνεται.

Επιχειρήστε το. Δοκιμάστε να προσευχηθείτε με την Μονολόγιστη Ευχή, με την Ευχή του Ιησού. Το όνομα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είναι γλυκύτατο και δεν χορταίνεται. Δοκιμάστε το. Κάντε μετάνοιες. Κάντε προσευχή.

Είμαστε απόγονοι αγίων και ηρώων, και δειλιάζουμε; Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα προσδέχεται την προσευχή και ευλογεί κάθε προσευχόμενο. Το κομποσχοίνι στα χέρια κ μην φοβάστε, αδελφοί.

Ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, που έζησε στην Βέρροια και στην Σκήτη θα μας βοηθήσει να το ξεπεράσουμε.

Γέροντας Πορφύριος, Καθηγούμενος Ι.Μ. Τιμίου Προδρόμου (Σκήτη Βεροίας)

πηγή: pemptousia.gr